

מ"ת 25455/01/14 - מדינת ישראל נגד אליהו אביטן (עציר) - בעצמו, יהודה ווקנין (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

12 פברואר 2014

מ"ת 25455-01-14 מדינת ישראל נ' אביטן(עציר) ואח'

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד רותם צריקר - קובי

נגד

המשיבים

1. אליהו אביטן (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד מיכה גבאי

2. יהודה ווקנין (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד יהורם מלכה ממשרדו של עו"ד אבי חימי

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם על רקע כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע ויבוא סמים.

2. עניינו של כתב האישום בפרשיית יבוא סמים מסוג קוקאין בכמות מסחרית, במסגרתה קשרו המשיבים קשר עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לייבא סמים מפנמה לישראל. נטען, כי בתאריך 24/12/13 רכש המשיב 1, אשר התגורר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום בפנמה, כרטיס טיסה מפנמה לישראל. בתאריך 30/12/13 עלה המשיב 1 לטיסה כשהוא נושא עמו שני תרמילים, כשבכל אחד מהם הוסלק בגב התרמילים סם מסוכן מסוג קוקאין במצב נוזלי, כשהסם מוספג ביריעות עשויות ספוג ותפורות במעטפת בד המחולקת לארבעה תאים, במשקל כולל של 2.8 ק"ג (להלן: "תרמילי הסם"). התרמילים נמסרו על ידי המשיב 1 לחברת התעופה ואוחסנו בבטן המטוס. המשיב 1 טס מפנמה ונחת בתאריך 31/12/13 באמסטרדם לעצירת ביניים, שם ירד מהמטוס אך תרמילי הסם לא נמסרו לו ונשארו באחסון באמסטרדם. המשיב 1 עלה על טיסת ההמשך מאמסטרדם לישראל, לאחר שתיאם עם חברת התעופה כי תרמילי הסם יוטסו לישראל וימסרו לידיו בסמוך לאחר הגעתם. בתאריך 1/1/14 נחת המשיב 1 בישראל בנתב"ג. באותו יום, בשעה 17:05 התקשר המשיב 2 למשיב 1. בשיחה עדכן המשיב 1 את המשיב 2 בהתפתחויות ובכך שנערך לו חיפוש גופני עם נחיתתו בנתב"ג וכי "למזלו הטוב", תרמילי הסם לא הגיעו איתו בטיסה מאמסטרדם וישלחו לביתו בהמשך. המשיבים תיאמו ביניהם גרסה, לפיה במידה ויתגלה הסם בתרמילים, יוכל המשיב 1 להכחיש כל קשר לסם ולטעון שהתרמילים לא היו בחזקתו ואינו יודע היכן הם ומי נגע בהם. בתאריך 2/1/14 הגיעו תרמילי הסם לארץ בטיסה KL461 מאמסטרדם. עם הגעתם אותרו תרמילי הסם ע"י משטרת נתב"ג ובסמוך לאחר מכן הועברו לידי שוטרי ימ"ר לכיש ונלקחו לבדיקה במשרדי היחידה. במהלך הבדיקה אותרו הסם. נטען, כי שוטר של ימ"ר לכיש יצר קשר עם המשיב 1 כשהוא מציג עצמו כנציג של חברת מ.מ.ן אשר נשלח אליו על מנת למסור לו את תיקו שהגיעו בטיסה. בהמשך, ביום 2/1/14 הגיע השוטר לבית אחותו של המשיב 1

עמוד 1

בקריית ים, שם שהה המשיב, ומסר לידי את תרמילי הסם. בסמוך לאחר מכן נעצר המשיב כשתרמילי הסם בחזקתו.

3. **באת כוח המבקשת** עתרה להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם. נטען, כי התשתית הראייתית נסמכת על: **תרמילי הסם אשר נתפסו** בנתב"ג והסם נמצא כשהוא מוסלק בגב התרמילים. לעניין זה הפנתה באת כוח המבקשת לדוחות הפעולה של השוטרים ויטלי אשורוב; מיכאל אלבז ומוטי כהן; **הודעת נציגת חברת התעופה**- רותי איסטנבול אשר תיארה את מסלול הטיסה של המשיב 1 וכי תרמילי הסם התקבלו מידי ובהמשך הוחזקו בבטן המטוס, באחסון ע"י חברת התעופה והוטסו ארצה; **דוחות פעולה של השוטרים** אשר מסרו את תרמילי הסם למשיב 1 בבית אחותו; **תמלילי האזנת סתר** המתעדים את השיחות בין המשיבים, לאחר הגעת המשיב 1 ארצה. כמו כן, בשיחה שערך המשיב 2 בסמוך לאחר מעצרו של המשיב 1, מדווח המשיב 2 לאחר כי "נפל הכסף". לעניין זה הפנתה באת כוח המבקשת להאזנת סתר 210410 מיום 1/1/14. עוד הפנתה באת כוח המבקשת לחקירותיו של המשיב 1 במסגרתן אישר כי תרמילי הסם שלו אך הכחיש קשר אל הסם. משהוטחו בפניו הראיות המפלילות ותמלילי האזנות הסתר- שמר על זכות השתיקה. עוד הפנתה להודעות המשיב 2 אשר הכחיש את המיוחס לו ולא נתן הסבר סביר לתוכן השיחות בינו לבין המשיב 1.

אשר לעילת המעצר נטען, כי כנגד המשיבים קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק, בשים לב לאופי העבירות ונסיבות ביצוען לכאורה- יבוא של סם מסוכן מסוג קוקאין. כמו כן, קמה לחובת המשיבים עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק.

טיעוני באי כוח המשיבים

4. **ב"כ המשיב 1** מנגד טען שלא קיימות ראיות לכאורה, ולחילופין לכרסום ממשי בראיות המצדיק שחרורו של המשיב בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט. נטען, כי אין מחלוקת שהמשיב 1 טס מפנמה לישראל, באמצעות טיסת קונקשיין, הפקיד את המזוודות בדלפק בפנמה, לא פגש את המזוודות באמסטרדם בעקבות תקלה, וכשהגיע ארצה המזוודות לא הגיעו. נציגת חברת התעופה לא יודעת להגיד מה קרה למזוודות. עוד אין מחלוקת, שהמזוודות הגיעו לארץ לא יחד עם המשיב 1. המשטרה הוציאה את הסמים, שלחה אותם למז"פ ואת הסמים ללא המזוודות לכתובת מגוריו של המשיב 1. לעניין זה נטען, כי למעשה המשיב לא ראה את המזוודות מהרגע שעזב אותן בפנמה, והייתה תקלה והוא קיבל אותן אחרי שפתחו אותן ונגעו בהן- בשלב זה ישנה אפשרות שמישהו אחר עשה בהן משהו. עוד נטען, כי בשום שלב של החקירה לא הראו למשיב את הסמים שנתפסו. אשר להאזנות סתר נטען ראשית, כי בחומר החקירה לא נמצא צו להאזנת סתר. שנית, נטען, שהפרשנות שניתנה על ידי המדינה לשיחה בין המשיב 1 למשיב 2 היא פרשנות שגויה. המשיב 1 סיפר למשיב 2 כי הבלשים ערכו לו בדיקות קפדניות ושהוא פיתח שיחה עם הבלשים שחקרו אותו. זו הסיבה שהוא מדבר אחר כך עם המשיב 2 שהוא "חי בסרטים". עוד נטען, כי בשיחה בין המשיבים הם משוחחים על כסף שהמשיב 1 חייב למשיב 2- חובות בין בני משפחה. ב"כ המשיב עתר להורות על שחרור המשיב בתנאים שיבטיחו את התייצבותו למשפט, תוך שעמד על נסיבותיו האישיות- בן 31, שירת בצבא, ללא עבר פלילי.

ב"כ המשיב 2 טען, כי בעניינו של המשיב 2 עסקין בראיות נסיבתיות כאשר אין כל ראיה ישירה שקושרת את המשיב לאירועים נשוא כתב האישום. נטען, כי המשיב לא היה בפנמה או באמסטרדם, ברישומי שיחות הטלפון שלו לא קיימות שיחות טלפון לחו"ל, המשיב לא היה בשדה התעופה, לא קיבל לידיו את המזוודות. הראיה הלכאורית היחידה לחובת המשיב הינה שיחת הטלפון בינו לבין המשיב 1. עם זאת, הפרשנות שניתנה על ידי המשיבה היא פרשנות שגויה, ולמעשה ניתן לפרש שיחה זו בכל מיני אופנים. נטען, כי המשיבים הינם בני משפחה, כחודשיים לפני הגשת כתב האישום, המשיב 1 התעתד לחזור לפנמה ובעקבות חוב כספי הוצא כנגדו צו עיכוב יציאה מהארץ. המשיב 2, שילם את חוב של המשיב 1 באמצעות כספים שלו מהשוק האפור, והאחרון יצא מהארץ לאחר שצו עיכוב היציאה מהארץ שהוצא כנגדו- בוטל. המשיב 2 מנסה ליצור קשר עם המשיב 1 בנוגע לכסף שחייב לו, ועל כך ניתן ללמוד מהודעות הווטס אפ והשיחות. עוד נטען, כי המשיב שיתף פעולה בחקירה באופן מלא, נשוי ואב לילד, נעדר עבר פלילי, עובד ועובר למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי. ב"כ המשיב הפנה לאסופת פסיקה התומכת בטיעונו (בש"פ 5582/12, בש"פ 8311/13, בש"פ 11163/08, בש"פ 9008/11, בש"פ 3168/09).

5. דין והכרעה

ההחלטה בדבר מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית, בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם (ראה בש"פ 10234/08). הלכה היא, כי בשלב זה בית המשפט בוחן רק את הפוטנציאל ה-הוכחתי של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ראה בש"פ 8087/95). עוד נקבע, כי בשלב המעצר אין בית המשפט נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפריכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (ראה בש"פ 6982/10). בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש הראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ראה בש"פ 352/11).

עוד נקבע, כי תשתית ראייתית לכאורית, אך שהיא מורכבת ממסכת של ראיות נסיבתיות, עשויה להוות תשתית מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים מקום שיש בה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, ובלבד שהראיות לכאורה ככל שהן נסיבתיות תהיינה על פניהן בעלות עוצמה שיש בה להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה (ראה בש"פ 1238/06).

6. מעיון מכלל חומר החקירה שהונח לפניי, עולה בתמצית כדלקמן:

תמלילי האזנת סתר המתעדים את השיחות בין המשיבים לאחר הגעתו של המשיב 1 ארצה. מצאתי לנכון להביא בהרחבה את עיקר הדברים שנאמרו בשיחות בשל זיקתם וחשיבותם לתשתית הראייתית שהפנתה אליה המבקשת:

א. תמלול שיחות בין המשיבים שנקלטו בהאזנת סתר עמדה 104150

עמוד 3

שיחה מס' 34 בין המשיבים מיום 1/1/14 שעה 17:05-

המשיב 2: "מה קרה אין לך טלפון"

המשיב 1: "אין..הסים שלי של הארץ הוא במזוודה ולא קיבלתי אותה...שולחים לי אותם הביתה אני מחכה".

המשיב 2: "לא הבנתי איפה הוא נשאר?"

המשיב 1: "**במזוודה בשקית**".

בהמשך המשיב 1 מספר למשיב 2 כי המזוודות לא הגיעו, בשדה תעופה בהולנד הוא היה אמור להמתין 8 שעות, אז הוא החל לישון והגיע לשער שעה לפני ההמראה וכנראה בגלל זה לא העמיסו את המזוודות למטוס והיו עוד אנשים שגם להם לא הגיעו המזוודות.

כאשר המשיב 2 שואל מה הפרוצדורה לקבלת המזוודות, עונה לו המשיב 1: "כן שולחים אותה עד הבית, **עכשיו..בוא נגיד ש..בוא נגיד שאלוהים אוהב אותי ו...**".

המשיב 2: "**יצא בן זונה**"

המשיב 1: "**כן כי עברתי**"

המשיב 2: "**איך אתה מדבר ככה ליד יהודית?**"

המשיב 1: "**אני לא אני נראה לך**".

המשיב 2: "...לא התקשרת להגיד הגעתי אין ממך קול ועונה **אתה יודע איזה סרטים עברו לי בראש?**"

שיחה מס' 35 בין המשיבים מיום 1/1/14 שעה 17:08-

המשיב 1 מספר למשיב 2 כי לאחר שנחת, בדקו אותו שוטרים, אותם שוטרים שבדקו אותו בפעם הקודמת שהגיע לארץ ואף ביקשו ממנו לעשות בדיקת צואה. "אמרתי לו נו מה עכשיו כל פעם שאני יבוא תעשו לי את הסרט הזה? **עכשיו כל זה ואני לא יודע שאין מזוודות...**". המשיב 2 שואל את המשיב 1 אם הוא עשה את כל מה שביקשו ממנו, והמשיב 1 עונה לו: "מה אני יעשה עכשיו **טוב הולכים למזוודות מחכים, מחכים, מחכים נו איפה המזוודות? אמתי לו ואלה אחי לא יודע ואז הלכנו היא אמרה כן יש כמה מזוודות שלא הגיעו וזה ופה ושם טוב סבבה**".

המשיב 2: "**רגע יעני הוא מחכה איתך שתגיע המזוודה ויבדוק לך אותה?**"

המשיב 1: "בטח אחי".

המשיב 2: "**וואי וואי וואי וואי**".

המשיב 1: "ככה עשו לי פעם שעברה אבל הם לא מצאו את זה, לא משנה בקיצור עזוב עכשיו זה מה אני אגיד לך אני, אני עובר את הבדיקה הוא אומר לי בעיקרון המזוודות לא מעניינות אותי היום כבר אנשים לא מביאים במזוודות היום מביאים על הבן אדם אז אמרתי לו אה מה אני אגיד לך? אותי זה לא מעניין מה מביאים, מה לא מביאים אחי אני בן אדם ברוך השם לא חסר לי כלום תעשה את העבודה שלך הכל בסדר..."

המשיב 1 ממשיך ומספר למשיב 2 על בדיקת הצואה שנערכה לו, והמשיב 2 שואל אותו: "ואין חשש עכשיו שהם יגיעו מה?"

המשיב 1: "תשמע כביכול אה אני את שלי סיימתי אני אגיד לך למה אה...הם לא יכולים לבדוק משהו שאתה לא נמצא..נוכח".

המשיב 2: "נכון יאללה מפה והלאה תפרו לי את זה מה אתם רוצים?".

המשיב 1: "בדיוק חס וחלילה קורה משהו אחי על מה אתם מדברים? אני? לא כל עוד המזוודות לא היו לידי אתם יכולים לקפוץ".

המשיב 2: "בטח".

המשיב 1: "על מה אתם מדברים? מה זה המזוודה הזאת אני יודע איפה היא הייתה? אצל מי היא עצרה?"

המשיב 2: "יצא לך עולם ומלואו יצא לך".

המשיב 1: "מה זה אחי אתה יודע, אתה יודע אני מסתכל לשמיים אני אומר לאלוהים תודה תודה שלא הלכתי וקניתי את הכרטיס לפני מה זה קניתי שלא הוצאתי את הבארדין פוסט לפני ה..הזמן כאילו כאילו אלוהים שלח אותי להירדם שלח אותי ל...לנחת רוח כאילו להיות לבוא שעה לפני".

המשיב 2: "כן".

המשיב 1: "משהו מטורף אחי עזוב לא משנה בקיצור אה עבר מה עבר טוב מתי אני מקבל עכשיו? הפחד שלי חס וחלילה שלא יגיעו המזוודות בכלל לא יודע שלא יהיה פה איזה פדיחה כי אני כבר קרה לי מקרים שמזוודה אחת כן באה מזוודה אחת לא באה ובחיים לא ראיתי אותה יותר, קרה לי דברים כאלה כאילו פעם אחת לא? אה".

המשיב 2: "למה כמה מזוודות יש לך?"

המשיב 1: "שניים שניים וזהו אז אה עכשיו התקשרתי היא נתנה לי דף עם הכל יביאו לך את זה עד הבית...אני כל שנייה מתקשר לאבא שלי התקשרו מה התקשרו?...לפי הידע הכללי שלי אני יודע שהם לא יכולים לגעת בשום דבר אם אתה לא נוכח. זה הכל אם זה יצא ככה זה יצא בסדר..."

בהמשך מספר המשיב 1 ששאל את השוטרים מדוע הוא מעוכב לבדיקות כל פעם שנחת בשדה התעופה, וכי אחד מהם אמר לו שהוא רשם המלצה עליו בדוח שהוא (המשיב) עבר כמה בדיקות והכל בסדר... "הבן אדם

מאוהב בי יהודה כאילו התאהב בי והייתה עוד אישה גם סבבה צחוקים וזה סיגריה, רוגעלך שטויות יעני כן...פתאום התחלתי מצאתי את עצמי מספר להם סיפורים על גולני...ועשיתי פה יעני צחוקים במשרד בכלל יעני אנחנו במקום אחר...הם אמרו לי לבדוק במטה הארצי בירושלים למה אני עולה במחשב...היה עליי את התיק הקטן שהבאתי איתי...אז יש לו איזה כרית מאחורה אז הוא כאילו כביכול גם בדק את התיק הזה אה הוא אומר לי מה זה הכרית הזאת? אמרתי לו בחייאת דינק אח שלי מצידו, הוא אומר לי מה יש פה? **אמרתי לו תקרע תקרע תקרע את התיק ותוציא את זה הוא אומר לי לא למה לקרוע אני דוקר את זה.** הוא אומר לי אני דוקר את זה כאילו ואז מוצץ את ה...את המחט לראות כאילו...הבנת? **אז אני אומר לעצמי אלוהים ישמור איזה מזל."**

המשיב 2: "**אם בגדול הוא דוקר אתה בבעיה."**

המשיב 1: "**אם הוא דוקר בגדול הוא עולה, בקיצור אה יהודה בוא נגיד אולי זה מלמעלה ואולי זה לטובה רק אני מקווה שזה יגיע זה הכל.** אז היא אמרה לי שתוך יום אחד שולחים את זה מה שולחים את זה אמרתי בסדר, אני עכשיו בעיקרון התקשרתי..."

המשיב 2: "**עם מי עשית את כל הסיפור? עם בן אדם חדש?"**

המשיב 1: "**עם אה ההוא שאתה מכיר."**

המשיב 2: "**פי עלייך ידעתי יא שרמוטה."**

המשיב 1: "לא זה סיפור ארוך עזוב אני לא זה, אני רוצה לשבת איתך אתה גם תבין אתה גם תצדיק אותי ואתה תגיד לי כל הכבוד והמחשבה נכונה."

המשיב 2: "אני יצדיק אותך ואני אגיד לך כל הכבוד והאני הכל אבל אסור לך לשכוח איך עזבת פה..."

המשיב 1: "לא בכוח בכוח קודם כל"

המשיב 2: "**מה עושים עם הבן אדם, מה עושים עם הבן אדם הוא בא לי כל בוקר."**

המשיב 1: "אנחנו נשב איתו, אתה תשב איתו, אתה רוצה להגיד לו שאני פה? תגיד לו שאני פה ונשב איתו ונסביר לו."

המשיב 2: "לא למה אני יכול להגיד לו? אה..להפיל אותך? אני רוצה להבין את מהלך העניינים ומה מו מי והלאה אין בעיה."

המשיב 1: "אז אני מעדיף, אני מעדיף לשבת איתך ולדבר על זה לא בטלפון כאילו מיותר...אני רק רוצה להיפטר מהקטע הזה של המזוודה עכשיו מה הקטע."

המשיב 2: "**מה אתה מתכוון אבל להיפטר ממנו?"**

המשיב 1: "לא בעיקרון לא כי **לא השתנה שום דבר עדיין אנשים עובדים על זה שמה** פשוט אני קודם כל

אמרתי לעצמי...**אני לא יעשה ליהודה שימשיך לשלם עוד ריביות זה א'. צריך לשלם את זה וזהו**".

המשיב 2: **"לא, מה זה עובדים על זה שמה?"**

המשיב 1: **"עובדים על זה שמה"**.

המשיב 2: **"על שלו כאילו?"**

המשיב 1: **"על שלו על שלנו"**.

המשיב 2: **"אז מה קרה?"**

המשיב 1: **"אני עכשיו באתי בקומבינה של חצי הבנת? חצי שלי וזה היה כאילו שתי אפשרויות או לשבת ולהמשיך לחכות ולהמשיך לסבול את הזיוני מוח של יהודה והמזדיין השני..או לבוא לפה עם חצי ולסגור את הפינות ושיהודה לא יצטרך לשלם שום דבר ולעבוד ברוגע זה הכל** אז לשבת עם הבן אדם ולהסביר לו ביפה אח שלי זה לוקח זמן, זה לא דברים שמתכננים מה לעשות אחי אתה רוצה לחכות? תחכה אתה לא רוצה קח את הכסף לא ראה כלום אף אחד לא גנב אותך, אף אחד לא גונב אותך הנה אלי התקשר עכשיו אמר לי כאילו שהשותף שמה שלו שהוא הסביר לו את הבעיה אז השותף אמר לו קח את הכסף תן לבן אדם שיירגע. אז כאילו אתה תביא לו את זה בקטע של אף אחד לא בורח אף אחד לא עשה פה קטע צריך לחכות אתה רוצה לחכות תחכה, אתה לא רוצה קח את הכסף ושזה ייצא לפועל אני יתקשר אלייך...אני רוצה לעמוד במילה שלי הבן אדם עזר"

המשיב 2: **"איך תעשה? מה תעשה עוד נגלה עוד סיבוב?"**

המשיב 1: **"לא לא יש לי שמה יש לי חצי פה אם הכל ייצא כמו שצריך יש לי חצי פה, יש לי כסף להחזיר לו ולך ולכול...צריך לשבת איתו ולהסביר לו קרה ככה וככה...לא השיגו גן השיגו נפל פתאום החודש הזה של החג שלהם אף אחד לא עובד זה שמכין סע לקולומביה לא יודע...הדברים מתעכבים...אתה רוצה לחכות תחכה אתה לא רוצה מחר תקבל את הכסף"**.

המשיב 2: **"...לאן יחכה? למה התוכנית מי מי? אתה הולך ובא?"**

המשיב 1: **"בטח לא גם יש תוכנית אחרת גם, יש אה מגיע איזה"**.

המשיב 2: **"עם כל הסיפורים האלה אתה הולך ובא?"**

המשיב 1: **"אני לא אני חאלס אחרי מה שקרה לי היום אני לא..לא עושה את זה שוב עד שאני לא מברר במטה הארצי היא אמרה לי לנסוע לירושלים לראות מה קורה שמה, מאיפה בא הפיפס הזה במחשב זה הכל.."**

המשיב 2: **"גם עברת שלוש חודשים וגם חזרת לארץ וגם כולם נשאר ערומים"**

המשיב 1: **"וגם כולם מה?"**

המשיב 2: "נשאר ערומים".

המשיב 1: "מה זאת אומרת?"

המשיב 2: "זאת אומרת ששום מילה לא עמדה במקומה, הם יישבו עכשיו להחליט מה הם עושים איתם נראה מה הולך...אנחנו נצטרך לשבת לראות אלוהים גדול בוא תעבור את זה".

המשיב 1: "למה למה לא דווקא לא הכל בסדר, קודם כל מבחינה כספית אנחנו נשלם את הכל ולא נהייה חייבים לאף אחד שום דבר וזה הכל ונעבוד ברוגע עי תשמע יהודה אני עברה עליי תקופה לא קלה בכלל אני רוצה שרק תבין **שאיני עצם קטן בכל המערכת הזאת**. אני אין לי מילה פה, אין לי החלטה פה, אני לא מחליט כן בא לא בא...

המשיב 2: "**נכון בגלל שכן היית ובגלל שהיה לך את כל זה יצאת מפה עם כסף בשביל זה ארגנו את כל הכסף בשביל שכן תהיה לך מילה אבל הלכת סיבוב אחר אני לא יודע...אני אומר יצאת מפה בתוכנית פשוטה...וורודה כי צריך כסף אז אוקי הנה קח כסף וצריך להשתחרר**".

המשיב 1: "...אני ידעתי שאתה תחשוב לכיוון הזה אתה מאוד טועה במה שאתה אומר בגלל זה אני צריך לשבת איתך ולדבר איתך ולהסביר לך מא' ועד ת' ואז אתה רואה **שהדברים בדיוק כמו שתכננו ושום דבר לא השתנה**".

המשיב 1: "אתה צודק, השתנה מבחינת הזמנים ודברים כאלה...יצא לטובה שהחבר שלי יצא לי עם ההצעה האחרונה זה סך הכל באתי לפה כמה ימים אתה מבין? לא לפחות להגיע את המצב. לשלם לך לזה פה שלא יהיה חובות, שלא יהיה תשלומים, שלא יהיה בלאגן, שלא יהיה זיוני מוח זה קודם כל אני חושב שזה אחראי מבחינתי זה היה אחראי".

בהמשך המשיב 1 מעדכן את המשיב 2, כי בבדיקה בשדה תעופה התברר לו שיש לו צו עיכוב יציאה מהארץ בעקבות חוב על סך 6,000 ₪ לחברת "סלקום", "ברגע שאני אסיים עם ההמתנה שלי פה אני ישר לוקח רכבת אני בא אליך ונשב ונדבר ותחליט אתה. אתה רוצה לשבת לדבר איתו...**תחליט אתה כאילו אין פה...אני לא עמדתי במילה לא עמדתי במילה מבחינת הזמן הכל עובד כמו שצריך האנשים שלי התחילו את העבודה והפסיקו אותה באמצע והבן אדם נסע לקולומביה ויש פה סרט לא קטן...רק אחרי העשירי לינואר הוא חוזר**".

המשיב 2: "...זה לא יהודה ומעבר ליהודה היה...תמונה אחרת לגמרי".

המשיב 1: "לא אבל יהודה אחרי, התמונה עדין נמצאת למה את אומר את זה? הייתה פה תמונה".

המשיב 2: "אין בעיה אתה מבין...אתה חייב להבין שהיא נמצאת קיימת מתוסבכת אין בעיה".

בהמשך מדברים המשיבים על כך שהמשיב 1 היה אמור לחזור תוך חודש אולם עברו שלושה חודשים והצטברו חובות.

המשיב 1: "...זה אמור לקחת חודש אבל פתאום צצים דברים שאתה לא יודע ולא מתכנן וזה לא..מוכרי נעליים או מוכרי גרעינים שמחר אתה הולך ומביא אחד חדש זה סרט לא".

המשיב 2: "שמה מתחילה כל הבעיה ששמה שהתמונה שצירת הייתה כזאתי, בשביל זה אנחנו היינו כל כך רגועים כאילו כל כך פשוטים אלי אם יש לך שבע אלף דולר ביד אתה הולך 4 לוקח תיק אומר לי לא קונה תיק נכנס אליו יומיים, שלושה עבודה מזמין כרטיס טיסה אתה מבין?".

המשיב 1: "טעות שלי...אתה יודע אם זה לא היה נופל בחודש הזה זה לא היה קורה. זה היה זה היה יוצא כמו שזה היה צריך לצאת בגלל שזה נפל בחודש הזה ובגלל שעברתי אנשים אחרים, ובגלל שפה ובגלל ששם הכל התחיל להימרח...".

המשיב 2: "בסדר שיימרח וזה למה מה זה מת זה אתה עוד תלך ותבוא? או שמישהו יישלח ל..ישלח לפה אחד בשבילך מתנה למה מי אתה?"

המשיב 2: "...המשיח בא להביא לו שבע מאות חמישים שהבטחת לו?"

המשיב 1: "לא הגזמת מה זה אל תדאג..זה כבר מתוכנן"

המשיב 2: "איך מתוכנן? איך תשלח לו אותם באוויר?"

המשיב 1: "לא לא יש אנשים אחרים שבאים אני מעדיף...מבחינת העבודה אמרתי לך אין פה, אין פה סיכון זה עובר. אבל אני יש לי פה בעיה אני מסומן כבר והיום הבנתי את זה".

המשיב 2: "אתה אין לך מה לעבור אתה לא תעבור ברור...אבל הלאה מישהו עבר ומה? ייתן לך אותו מתנה? מי שעובר לוקח לעצמו לא?".

המשיב 1: "לא, מי שעובר מקבל את הכסף שלו שהוא עבר את ה..עשר אלף, אל תדאג יש לי את האנשים האלה שיוצאים יש לי פה תכנון שגדול מגיע לפה בקבוצה בקיצור לא לטלפון נדבר על זה אחר כך".

לאחר שהמשיב 1 אומר למשיב 2 שהכי חשוב שהוא ירגע, המשיב 2 אומר לו שהוא תכנן על קצת כסף... "אני דאגתי לדברים האלה מההתחלה של ההתחלה וישבתי איתך, כמה זמן לקח לי להחליט שאני הולך לקחת כסף?" בהמשך המשיבים משוחחים ביניהם על חוב שצריך להחזיר לאדם אחר, ואם הוא מוכן להמתין או שהוא רוצה את הכסף.

המשיב 2: "איפה הכסף שלו באמת?"

המשיב 1: "אמרתי לך קניתי את החתיכה הזאת שהיא שמה כביכול זה לא".

המשיב 2: "באת עם שלישייה ולא הבאת את שלך?"

המשיב 1: "אה אני בכלל לא הייתי קשור לזה...ואני קיבתי חצי. הבנת? אתה איתי?"

משיב 2: "אני איתך, אני אומר היה לך כסף שלך היה לך חתיכה שלך לא יכולת לגמור עם עצמך?"

המשיב 1: "לא הבנת שזה לא קשור אלי מה שעשיתי עכשיו?...בשבוע האחרון בא אליי החבר אמר לי יש ככה וככה אתה רוצה לנסוע? אמרתי לו אני לא נוסע בכסף אני נוסע בחתיכות דבר איתי בחתיכות מה שייך לך? הוא אומר לי אני לא יכול לתת לך חתיכה, תשים כסף אני ייתן לך חתיכה אמרתי לו אין לי כסף."

המשיב 2: "נו אז תשים את החתיכה שלך"

המשיב 1: "לא אז אמרתי לו יש לי חתיכה הוא אומר לי זה כבר מוכן אני לא יכול כבר התיק הוא מוכן כאילו הוא כולה לעשות אותו אתה לא יכול לשלם לי בחתיכה...אמרתי לו אני לא נוסע בשביל כסף, הוא אמר לי אני אתן לך עשרים אלף במקום עשר, אמרתי לו אל תיתן לי עשרים תהיה בריא אני יש לי את העבודה שלי...אחרי כמה ימים הוא חוזר אומר לי תשמע דיברתי עם אחי הוא מוכן לתת לך חצי...אותו רגע הלכנו קנינו כרטיס..."

המשיב 2: "בוא נגמור עם הפרה הזאתי ואלוהים גדול יאלה".

המשיב 1: "עבר עליי הרבה כבר...אני רק מקווה שאני יקבל את התיקים פה שלא יהיה איזה פדיחה זה מה שחסר לי באמת, יעני נישאר לא עם זה ולא עם זה."

שיחה מס' 127 בין המשיב 2 לאדם בשם אחר בשם שרון (מיום 2/1/14 שעה 10:36)-

שרון: "הכל טוב?"

המשיב 2: "יכול להיות יותר טוב איפה אתה בעבודה?"

שרון: "...למה מה יש לך?"

המשיב 2: "נפל הכסף, אם בנית עלי אל תבנה עלי".

שרון: "לה?"

המשיב 2: "כן נפל ואני בבעיה אחו-שרמוטה עכשיו גם".

שרון: "מה אתה אומר?"

המשיב 2: "הבטחתי לאמא שלי שנחליף לה את האוטו הבטחתי הבטחתי לכל העולם הבטחות הייתי צריך לקבל מאה אלף אבל (נאנח) איי".

שרון: "טוב לא נורא הכל יהיה טוב".

המשיב 2: "סמכתי על אנשים שלא הייתי צריך לסמוך, איזה טוב שרון לא יודע איפה לשים את הראש עכשיו".

שרון: "אבל מה סמכת עליהם כאילו מה?"

המשיב 2: "סמכתי עליהם שה יהיה עכשיו א..סבלנות תחכה, אתה רוצה תחכה אתה לא רוצה לך להזדיין".

שרון: "...יהיה טוב".

המשיב 2: "אמרתי אני יגיד לך לפחות שלא ת..תעשה איזה תוכניות עליהם או משהו".

ב. הודעות טקסט (SMS, ו-WHATSAPP) (שנקלטו במכשירי הטלפון של המשיבים):

ההודעות שנשלחו בין מכשירי הפלאפון של המשיבים עניינם במספרי אסמכתאות על העברת כסף מזומן ששלח המשיב 2 למשיב 1 בחודש אוקטובר 2013, כאשר האחרון שלח אישור שקיבל את הכסף. כמו כן, ישנה הודעה מיום 28/10/13: "החוב היה 25... הורידו ל-23, ורוצה 1,000 תאמין לי אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק. בהמשך שואל המשיב 2 האם לבנק הפועלים. המשיב 1: "**בוא נגמור את זה כבר ונתחיל לזוז** ותפסיק להוריד לי את הביטחון..."

עוד ישנה הודעה מיום 16/12/13- המשיב 2 שואל את המשיב 1 מה קורה ושידבר איתו. וביום 18/12/13 המשיב 1 שולח הודעה חזרה "אני הבטחתי לך **שהחודש אני מגיע אנחנו עובדים על זה יש קצת עיכובים קטנים** כי זה החודש החשוב שלהם".

עוד ישנה הודעה בין המשיב 1 לבין אדם אחר (בשם אמל) מיום 29/12/13- "מתי אתה שם בצד השני? בשביל להגיד ליגאל לחכות לך".

ג. הודעות נציגת חברת התעופה KLM - רותי איסטנבול (מיום 6/1/14, 8/1/14)- בהודעותיה הציגה את המסמכים ביחס למסלול הטיסה של המשיב 1, מהם עולה כי בתאריך 24/12/13 הזמין המשיב כרטיס טיסה מפנמה לישראל, וביום 30/12/13 רכש את הכרטיס בכסף מזומן. בתאריך 30/12/13 עזב את פנמה, הגיע לאמסטרדם ביום 31/12/13 ולאחר מספר שעות עזב לישראל. כשהגיע לארץ דיווח שהמזוודות לא הגיעו. אשר למסלול הכבודה- יצאו מפנמה- אמסטרדם- ישראל. המזוודות אוכסנו בבטן המטוס ובאמסטרדם ירדו מהמטוס והיו באכסון כ- 30 שעות.

ד. תפיסת הסם- מדוח הפעולה של השוטר מוטי כהן (מיום 2/1/14), עולה כי בטיסה 461KL שהגיעה מאמסטרדם, אותר תיק גב. בוצע דיקור בצד האחורי התחתון עם דוקרן והוצא חומר הדומה לג'ל. בבדיקה נמצא כי מדובר בחומר החשוד כקוקאין. עוד על תפיסת הסם ישנם דוחות פעולה של הקמ"ן

אורן בוכניק- על התפיסה של התיקים בנתב"ג, איתור הסמים בתיר, בדיקת ערכת שדה ושקילת החומר. עוד לעניין זה ישנם דוחות פעולה נוספים של השוטרים מיכאל אלבז וויטלי אשורוב.

עוד קיים בתיק החקירה דוח שרשרת הסם, וכן חוות דעת מומחה- מעבדה אנליטית, לפיו המוצגים שנתפסו נבדקו וזוהו כסם מסוג קוקאין במשקל כולל נטו 2806.17 גרם.

ה. דוח פעולה של השוטר נמרוד המילטון - אשר התחזה לשליח חברת התעופה ומסר למשיב 1 את התיקים (ללא הסם שנתפס), ודוח תמלול של הפגישה. מהדוח עולה, כי לאחר שהביא למשיב 1 את התיקים, המשיב מיד החל לפתוח את התיקים ואמר: "מה זה? מישהו פתח לי את התיק? איפה התיק רחצה? איפה המכונת גילוח?" השוטר הציע למשיב למלא טופס תלונה, אך המשיב אמר שאינו מעוניין.

ו. הודעת קובי סוויסה מיום 6/1/14 - בהודעתו מסר, כי נתן למשיב 2 הלוואה מספר פעמים סכומי כסף שונים (בין 6,000-7,000 ₪). בחודש דצמבר הלווה למשיב 2 סך של 30,000 ₪.

גרסאות המשיבים

המשיב 1

מהמשיב נגבו 3 הודעות (2/1/14, 6/1/14, 9/1/14): הכחיש שהסליק את הסמים בתיק. המשיב סיפר אודות מסלול נסיעתו מפנמה לישראל, ועל כך שהמזוודות לא הגיעו לארץ ושהוא קיבל אותן בבית אחותו. עוד מסר, כי את התיקים קיבל מחבר בפנמה- התיקים היו ריקים. משהוצגו בפניו התיקים- זיהה אותם כשלו, ומסר כי שם לב שמישהו נגע בתיקים. עוד מסר, כי אמל הינו חבר שלו מפנמה ויגאל הינו בעל הבית בפנמה. בהמשך שמר המשיב על זכות השתיקה. גם כשנתבקש להסביר אודות ההודעה שלח לו אמל (מתי תהיה בצד השני שיגאל יחכה לך), והוטח בו כי ישנה האזנת סתר המפלילה אותו ואת המשיב 2 במעשים המיוחסים להם- שמר על זכות השתיקה.

המשיב 2

מהמשיב נגבו 3 הודעות (2/1/14, 6/1/14, 9/1/14): הכחיש כל קשר לייבוא סמים. לדבריו בחודש אוקטובר 2013 העביר למשיב 1 סך של 24,000 ₪ בהעברה בנקאית, ובהמשך העביר למשיב 1 סכומי כסף נוספים (2,000 דולר, 200 דולר, 300 דולר), לתשלום שכ"ד וצורכי מחייה. עוד מסר כי לווה מחבר כסף בסך 30,000 ₪, ובאמצעותם שילם חוב של המשיב 1 לחברת "סלקום", כאשר בגין אותו חוב הוצע כנגד המשיב 1 צו עיכוב יציאה מהארץ. עוד מסר, כי כל ההתקשרויות עם המשיב 1 היו על רקע אותו חוב. משהושמעה לו השיחה שנקלטה בהאזנת סתר, בינו לבין המשיב 1 אמר: "נסחפתי לשיחה ושיחקתי אותה מתעניין, זרמתי בשיחה, דיברתי פחות, כי אלי הוא זה שסיפר את כל הסיפורים, הוא הסביר ואני שאלתי, כל ענייני היה לפרוע את החוב" (ש' 178-180). אשר לשיחה 127 (עם אדם בשם שרון), מסר כי גיסו ביקש ממנו כסף ואמר לו שהוא לא יכול לתת לו. כאשר נתבקש להסביר אמרתו "נפל לי הכסף", השיב כי הכוונה לכסף של העסק, זו צורת הדיבור.

7. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיבים במעשים המיוחסים להם בכתב האישום, כנדרש על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה, בשלב של בחינת דבר קיומן של ראיות לכאורה. לא מצאתי כטענת באי כוח המשיבים, כי קיים כרסום של ממש בראיות שהונחו לחובת המשיבים.

8. התשתית הראייתית מבוססת בעיקרה על האזנות הסתר, כפי שפורטו בהרחבה בסעיף 6א' לעיל, בהן נשמעים לכאורה המשיבים משוחחים אודות האירועים שקדמו להגעתו של המשיב לארץ- מימון רכישת חבילות הסמים לכאורה באמצעות העברות כספים מהארץ על ידי המשיב 2 לפנמה לחשבוננו של המשיב 1, רכישת והטמנת הסם בתיק; נסיבות הגעתו של המשיב לארץ- מסלול נסיעתו וההמתנה באמסטרדם; נחיתתו בשדה התעופה והבדיקות שנערכו למשיב 1 בשדה; אי הגעת המזוודות לארץ בטיסה מאסטרדם.

אשר לאותן שיחות שנקלטו בהאזנת הסתר, לגישת באי כוח המשיבים, הפירוש שטוענת לו המבקשת בשיחות אינו חד משמעי שמדובר בעסקת סמים. אכן, ניתן לייחס פרשנויות שונות לנאמר באותן שיחות טלפון "מפלילות". אולם, מההקשר של אותן שיחות טלפון והודעות טקסט, ובשים לב לסם שנתפס בתיקו של המשיב 1, לא ניתן לומר כי השניים שוחחו על עניינים תמימים כפי שניסו להציג בחקירתם.

לצד הראיות העומדות לחובת המשיב 1, כמפורט לעיל, הרי שהמשיב 1 בחר לשמור על זכות השתיקה בשתי חקירותיו, וגם כאשר עומת עם שיחות האזנות הסתר. הלכה היא, כי הימנעותו של נאשם מלהשיב לשאלות במהלך חקירתו, מחזקת, לפחות בשלב המעצר, את מעורבותו הלכאורית של הנאשם במיוחס לו (ראה בש"פ 4667/12).

העולה מן המקובץ מלמד, כי לכאורה המשיבים משוחחים ביניהם על עניין שהם מנסים להסתיר ממאזין פוטנציאלי תוך שימוש בססמאות ובמילות קוד שונות על מנת לתאר את נשוא השיחות ביניהם ועל מנת לא לחשוף במה מדובר- אותן יהא על המאשימה לגבות בראיות המלמדות, כי עניינן בעסקת סמים. בשלב זה, די באמור בתמלילים לכדי לגבש **פוטנציאל ראייתי** אשר עשוי להביא, בסופו של הליך פלילי, להוכחת אשמתם (עניין זאדה עמ' 151; בש"פ 7021/08). מה גם, קיימת אפשרות ממשית, כי ראיות אלו ונוספות, יתגבשו בתום המשפט, לכלל ראיות שדי בהן כדי להצביע על אשמתם של המשיבים. לעניין זה עוד אציין, כי המשיב זיהה את התיקים בהם נמצא הסם, ואישר כי הם שייכים לו הן בחקירתו והן כאשר השוטר הביא אותם לבית אחרו.

9. **אשר להשגות בא כוח המשיב 2**, כי בעניינו עסקינן בראיות נסיבתיות ואין כל ראייה ישירה הקושרת את המשיב לאירועים נשוא כתב האישום- הרי שמקומה של טענה זו להתלבן במסגרת ההליך העיקרי ולא בשלב בחינתן של ראיות לכאורה. לגופם של דברים, אומנם, בחומר החקירה לא קיימות שיחות טלפון של המשיב 2 לחו"ל. עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות, דומני שהראיות לכאורה ככל שהן נסיבתיות הן בעלות עוצמה שיש בה להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה. מלבד שיחות הסתר אשר עיון בתמליל שיחה 35, מלמד על מעורבותו לכאורה של המשיב 2 לביצוע העבירה-

כפי שפירטתי לעיל ("ארגנו בשבילך את הכסף"; "האם תעשה עוד נגלה? עוד סיבוב?"; "באת עם שלישייה לא הבאת את שלך? היה לך חתיכה שלך לא יכולת לגמור עם עצמך? שים את החתיכה שלך"; רק לאחר התלבטות רבה לקחתי כסף (אשר שימש לכאורה לרכישת הסם; "עם מי עשית את הסיפור? עם בן אדם חדש?", "עם ההוא שאתה מכיר"). וכן מהאזנה 127 (מיום 2/1/14) - יום לאחר השיחה עם המשיב 1 מספר המשיב לאדם אחר בשם שרון, כי הוא היה צריך לקבל 100,000 ₪ אבל "נפל הכסף" ושלא יבנה עליו. הרי, ישנן הודעות טקסט בין המשיבים לעניין העברת כספים ומספרי אסמכתאות-כספים אשר לכאורה שימשו לרכישת הסמים. הסברו "התמים" של המשיב 2 כי "נסחף לשיחה עם המשיב 1 ושיחק אותה מתעניין" נסתר על ידי הדברים האמורים בהאזנות הסתר. תוכן השיחות מקשה על קבלת גרסתו של המשיב 2 לפיה הוא לא היה מודע למטרת הנסיעה ולמעשה המשיב 1. גם אם שיחות אלו התנהלו ברמזים, על פניו נראה כי מדובר בסיטואציה מחשודה כפי שצוין. גם אם בסופו של הליך יוכח כי חלקו של המשיב 2 בהברחה, הוא קטן יותר ביחס למשיב 1, וכי לא היה לו מגע עם הסמים המוברחים, התשתית הראייתית הלכאורית הקיימת מלמדת על היותו חוליה בשרשרת הברחת הסם.

10. **אשר לטענת בא כוח המשיב 1**, כי ישנה אפשרות שאדם אחר הסליק את הסמים בזמן שהתיקים המתינו בשדה התעופה באמסטרדם- כך שלשיטתו קיים "חלל ראייתי". הרי שמדובר בספקולציה מבלי שיש לה אחיזה בחומר החקירה. מה גם, האכסניה המתאימה לברור הטענה, הינו במסגרת ההליך העיקרי. לגופה של טענה זו, תוכן תמליל השיחה המוקלטת (שיחה 35) בין המשיבים, מלמד לכאורה על ידיעתו של המשיב 1 בדבר הימצאותו של הסם בתיקו, וביתר שאת, לא תומך בטענת הסנגור המלומד (ראה לעניין זה סעיף 6א' לעיל).

11. עילת מעצר

אשר לעניין עילת המעצר, והאפשרות לבחינת חלופה, העבירות המיוחסות למשיבים מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי. משמע, בעבירות אלו נקודת המוצא היא שסוג העבירה כשלעצמה מקימה עילה למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים, ושחרור יתאפשר רק במקרים חריגים במיוחד. חזקה זו מונחית על ידי התפיסה לפיה מי שהתפתה לקחת חלק בפעילות לסחר בסמים, ככל הנראה בעבור בצע כסף או טובות הנאה אחרות קיים חשש סביר שימשיך בפעילות זו ומכאן מסוכנותו.

בבסיס החזקה האמורה, עומד הצורך בגדיעת שרשרת שיווק הסם והפצתו. שרשרת זו לעיתים רבות, מורכבת ממספר חוליות, אשר מופעלות על ידי אנשים שונים, כאשר לכל חוליה תרומה כלשהי להפצת הסמים בישראל ולסחר בהם. על כן, נקבע בפסיקה לא אחת, כי כל חוליה וחוליה בשרשרת הברחת הסם, מקימה חזקת מסוכנות לציבור ומובילה ככלל להותרת הנאשם במעצר עד תום ההליכים.

12. שמתי לנגד עיניי, כי מדובר במשיבים נעדרי עבר פלילי, אולם מנגד, המעשים המיוחסים למשיבים חמורים ביותר, נוכח נסיבות ביצועם. מדובר באירוע לו שותפים גם אנשים אחרים מחוץ לישראל, אשר תוכנן לפרטים מראש. מדובר בכמות גדולה של סמים מסוג "קוקאין"- 2.8 ק"ג שהוסלקו בגב

התרמילים במצב נוזלי כשהסם מוספג ביריעות העשויות ספוג ותפורות במעטפת בד המחולקת לארבעה תאים. טכניקה זו מעידה על תחכום רב ועל נגישות לערוצי אספקת הסם. ניתן להניח כי כמויות אלו היו אמורות להניב למעורבים בהברחתם רווחים בשיעור ניכר. ברי, כי פוטנציאל הנזק מסחר בסמים אלו, בכמות הנטענת פגיעתם בציבור הם גדולים במיוחד. לנוכח האמור, עברם הנקי של המשיבים, אינו עולה כדי נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות בחינת שחרורם לחלופת מעצר. אשר על כן, **הנני מורה על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם.**

חומר החקירה הוחזר לב"כ המבקשת.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשע"ד, 12/02/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט